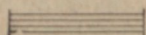


koztak sokat Széchenyi terveivel, ők is reformálni, újjáalakítani akarták hazánkat. Mindez Széchenyi kezdeményezésére történt.

Széchenyi érdemei. Széchenyi személyes alkotásaival és kortársaira, sőt az utókorra is gyakorolt hatásával mérhetetlen értékeket adott nemzetének s valóban megérdemei a legnagyobb magyar nevet.



A MAGYAR NYELV

Ó szép magyar nyelv! Aki egyszer téged
Ajkára vón, többé nem dobhat el;
Szentség gyanánt hogy befogadja éked,
Őrző oltárrá válik a kebel.

Gyöngéd vagy és lágy, mint mennybeli kék,
S dörögni ugy tudsz, mint villámos ég.
Minden, mi fejben vagy szívben fakad,
Tőled nyer pompát, szindús szavakat;
Nagy eszme, érzés oly ragyogva hord,
Mint egy király az ünneplő bibort.

Hát a csapongó,
Gyorsszavu tréfák
Játszi szökését
Festi-e más nyelv
Oly remekül?
Pattog a vig élc,
Ám sebe nem fáj,
Mert csak enyelgés,
Tarka bohóság
Volt az egész.

Magasztos gyásznak bánatdulta hangja
Ugy zendül benne, mint egyház harangja,
Mely messze hinti mély, komor szavát,
Búg, mint a gyászdal, mint sirfáklya lobban,
S mint sulyos léptek kriptacsarnokban,
Ugy döng minden szó a kedélyen át.

Ciklop pörölye, hogyha csatát fest,
Csatakürtök bösz riadással
Halld! Halld!
Száguldva, vihogva, kapálva,
Dölyfös paripák rohannak elő,
Százak keze vág, százak keze lő.

Nem szárnyal a vérködös égre más,
Csak ágyudörej, szitok és zuhanás!
Rázkódik a föld, iszonyodva reng,
Amerre a kartács vad tánca kereng,
Dul a szilaj kéz, csattog a kard,
Sebet osztva süvölti: Ne bántsд a magyart!

Hatalmas szép nyelv,
Magyarnak nyelve!
Maradj örökké
Nagy és virágzó!
Kisérjen áldás,
Amig világ áll!
S legyen megáldott
Az is, aki téged
Ajkára vesz majd,
Elsőt rebegve,
Végsőt sóhajtva!

(Ábrányi Emil).

M E S E D É L U T Á N

Adj, Uram, jobb időt . . .

Busul a magyar most maga állapotján:
Fokosa sincs már meg öreg koldusbotján.

Pusztá koldusbottal bujdokol az erdőn,
Nagy megbusultában így sóhajt kesergőn:

Adj, Uram jobb időt bus Magyarországnak,
Sok fát az erdőnek, fának is sok ágat!

Ágat viszem botnak, botot fokosnyélnek,
Nyelet, rézfokossal, bus magyar legénynek.

Adj, Uram, sok fokost magyarok kezébe,
Magyarok kezéből ellenség fejébe.

Nagy erőt karunknak, jobb kedvet magunknak,
Adj, Uram, jobb időt szegény országunknak.

(Sajó Sándor).